सुखप्राप्तिहेतुं, 'योः' दुःखवियोगहेतुञ्च, 'उषसो व्युष्टौ' व्युष्टायामुषसि, प्रातःकाले, 'अस्मिन्' 'यज्ञे', हे 'अश्विनौ', 'निवहतं' तदुभयं नितरां प्रापयतं ॥

अथ हविषो याज्यामाह। "युवं भुज्युमवविद्धꣳ समुद्रे। [८] उदूहथुरर्णसो अस्रिधानैः। पतत्रिभिरश्रमैरव्यथिभिः। दꣳसनाभिरश्विना पारयन्तां" इति। हे 'अश्विनौ', 'युवं' युवामुभौ, 'समुद्रे', 'अवविद्धं' निमग्नं, 'भुज्युं' कञ्चिद्राजानं भुज्युनामकं, 'अर्णसः' उदकात्, 'उदूहथुः' ऊर्द्ध्वं नीतवन्तौ। केन साधनेनेति तदुच्यते, 'अस्रिधानैः' अमन्दवेगैः, 'पतत्रिभिः' पक्षिविशेषैः, 'अश्रमैः' श्रमरहितैः, 'अव्यथिभिः' भयरहितैः। कीदृशावश्विनौ, 'दंसनाभिः' व्यापारविशेषैः, 'पारयन्तौ' तीरं प्रापयन्तौ। भुज्यनाम्नो राज्ञोऽश्विभ्यां समुद्रादुद्धरणमन्यत्रापि, तमूहथुर्नौभिरात् सत्वतीभिरिति मन्त्रे स्पष्टमाम्नातम् ॥

अथ तृतीयकाण्डोक्ताग्नीषोमीयामालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह। "अग्नीषोमा यो अद्य वां। इदं वचः सपर्य्यति। तस्मै धत्तꣳ सुवीर्य्यं। गवां पोषꣳ स्वश्वियम्" इति। हे 'अग्नीषोमौ', 'यः' अयं यजमानः, अस्मिन् कर्म्मणि 'वां' युवां, 'इदं वचः' अनेन वचनप्रयुज्यमानेन मन्त्रेण, 'सपर्य्यति' परिचरति, 'तस्मै' यजमानाय, 'सुवीर्य्यं' शोभनसामर्थ्यं, 'गवां पोषं' गोसमृद्धिं, 'स्वश्वियं' शोभनाश्वसमूहञ्च, 'धत्तं' सम्पादयतम् ॥